

[H. C. Andersen.]

Forslaget er gået gennem folketinget, uden at der foreligger nogen udvalgsbetænkning. Jeg nærer intet ønske om at udsætte forslaget gennemførelse her i landstinget ved et udvalgsarbejde, men kan på min gruppes vegne anbefale det til hurtig vedtagelse her i tinget.

Krarup: Man kan kalde dette lovforslag et forlængelsesforslag, og man kan også kalde det en gammel bekendt. I hvert fald har jeg været mit partis ordfører i denne sag siden 1938. Alligevel føler jeg trang til her at omtale den overordentlige betydning, sukkerproduktionen har for vort land. Sukkerproduktionen har betydning rent landbrugsmæssigt; jorden kommer derved i højere kultur og giver bedre grobund for andre kulturer, som følger efter sukkerroerne. Sukkeret har stor betydning rent ernæringsmæssigt, fordi det, som den højtærede handelsminister før sagde, er et billigt, og jeg vil dertil føje, et nærende, men også et noget ensidigt næringsmiddel; men at det er et virkeligt billigt næringsmiddel, er klart for enhver. Sukkerproduktionen har stor betydning for arbejdsforholdene. Det er måske ikke det, der springer mest i øjnene lige i øjeblikket, men i det lange løb vil vore sukkermarker blive påskønnet, fordi de giver arbejde og fortjeneste til mange hænder. I de sidste år er der kommet det til, at vor sukkerproduktion har rent valutamæssig betydning for vor vareudveksling med udlandet, og det er måske i øjeblikket ikke det mindst vigtige, når vi taler om en ny sukkerlov. Derfor finder jeg det også fuldt berettiget, hvad også den højtærede handelsminister før sagde, at tillægget for et forøget areal bliver bibeholdt i det lovforslag, der her er forelagt.

Jeg havde ventet, at vi var kommet såvidt, at vi kunne have fået en ordning på f. eks. 10 år frem i tiden, men jeg forstår, at forhandlingerne, som den højtærede handelsminister før gav udtryk for, er vanskelige at føre til ende. Det skulle glæde mig, om den optimisme, der her er blevet lagt for dagen, var berettiget, så at vi til næste år kan tale om en 10 års plan for vore sukkerfabrikker og for avlernes forhold.

Om selve lovforslaget er der ikke meget at sige. Der har været ført forhandlinger

mellem ministeriet og sukkerroedyrkerne, og de har, som det før er blevet sagt, ført til et resultat. Man er blevet enige, og så kan vi også nok blive enige her i landstinget. Jeg har kun det håb at udtale her, at vor sukkerhøst må blive så stor til næste år, at eksporten kan holdes oppe. Det er af betydning ikke alene for landbrugets økonomi, men for landets økonomi i sin helhed, og skulle den blive så stor, at der kan blive råd til at hæve sukkerrationen en bitte, som fynboerne siger, selv om det kun var til syltning, tror jeg nok, at alle ville være tilfredse med det. Jeg kan med disse få spredte bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse her i det høje landsting.

Oluf Johansen: Vi har siden 1932 hvert år vedtaget en lov om en midlertidig sukkerordning, og dette års lov har endda titlen forlængelse af loven om midlertidig sukkerordning fra i fjor. Der må være noget sært ved handelsministre. En lov om det pågældende års sukkerroedyrking, sukkerproduktion og sukkeromsætning omhandlede de forskellige led fra dyrker til forbruger måtte være en ordning for sig. Til sammenligning kan jeg nævne kornloven; den er fri for påhæftelsen „midlertidig“; den hedder kornloven for det pågældende år. Hvis man var nået så langt frem, at loven om en sukkerordning kunne gå ud på en 10-årig ordning, måtte tillægstitlen „midlertidig ordning“ vel være faldet bort. En 10-årig ordning, en fremtidig koncessionsordning har været drøftet; resultatet er endnu ikke nået; man er ikke gået fra hinanden i uenighed, men forhandler stadig, og en sådan ordning ville sikkert have sine fordele som grundlag for fabrikkernes virksomhed. Men jeg mener iøvrigt ikke, at den ville give stort andre vilkaar end de 1-årige ordninger, der nu efterhånden ligger ensartet og næsten virker som en flerårig ordning. Det kan ikke siges, at de forskellige sukkerlove, taget som helhed, har været så forskelligartede, at afvigende bestemmelser har skabt uro og usikkerhed i produktionen og omsætningen. De afvigelser, vi har kendt med hensyn til roepris og arbejds løn, vil sikkert også gøre sig gældende i en 10-årig koncessionsperiode.